
Van 12 tot en met 14 april 2002 vertoefde, in het kader van het traditionele voorjaarsweekend, een groep leden van de Vogelwerkgroep op de Wadden. Dit jaar was Terschelling weer aan de beurt.

Gees Brouwer

Vogels kijken op Terschelling

Het voorjaarsweekend van 2002 voerde ons naar Terschelling. 's Morgens om 9.45 uur met de boot vanaf Harlingen. Daar begon het al met de zilvermeeuwen en kokmeeuwen die zich lieten bewonderen. Na circa twee uur varen kwam Terschelling in zicht. Daar was alles heel goed geregeld en we konden direct op pad. Met 47 mensen naar vogels kijken is wel wat veel, dus gingen we in twee groepen uiteen. Wat voor vogels zouden we gaan zien? Dat is altijd weer een verrassing natuurlijk. Je weet dat het voorjaar is en dat veel vogels op hun tocht naar het noorden de waddeneilanden aandoen. We boften wel, het bleek al gauw dat de kiekendieven ook hun weekend op Terschelling doorbrachten. Blauwe en bruine vertoonden zich regelmatig. Ondertussen hoorden we overal het geluid van grutto, wulp, fuut, kluut en kievit. Geluiden die het landschap nog ruimer maken dan het al is. Wat zagen we voor bijzondere vogels die eerste dag? Eigenlijk is iedere vogel een wonder, maar bepaalde soorten geven toch wel een heel speciaal gevoel. Een havik speurde naar prooi, een paar mooie bergeenden zwom in een plas en de zomertaling verstopte zich achter het riet. Dan is een verrekijker of telescoop een fantastisch hulpmiddel om het dier zonder dat het gestoord wordt te bekij-

ken. Tegen vijven zakten we voldaan af naar de kampeerboerderij.

Naar vogels kijken en luisteren betekent vroeg op en zo stond iedereen om 7.00 uur alweer buiten in de ochtend. Afwisselend wandelend en fietsend genoten we van alles wat er te zien was en van de rust om ons heen. 'Stil, ik hoor een tiftjaf', fluisterde de één. En iedereen hield de adem in en tuurde in de richting waar het geluid vandaan kwam. 'Kijk, zie je die koperwiek vliegen?', 'Ja, hij gaat nu in die boom zitten, daar op die linker tak. Kijk gauw door de kijker!' We hadden geluk en konden de mooie roestrode kleur bewonderen en duidelijk de kenmerkende witte oogstreep en geelwitte oorstreek zien. Natuurlijk begroetten we ook de paarden die belangstellend over een hek toekeken en de pasgeboren lammetjes die nog veilig bij hun moeders lagen. Het werd een heerlijke dag. We doorkruisten het eiland van oost naar west en genoten van alles wat de natuur ons te zien en te horen gaf. Ik kan niet alle vogels opnoemen die we gezien hebben. De veldleeuwerik die hoog in de lucht jubelt en toch zo goed te horen is, de verschillende soorten ganzen en eenden, de karekiet die voortdurend zijn lied zingt in het riet, de 'gewone' vogels zoals eksters, spreeuwen, mezen, vinken. Al

deze wezens gingen op in het vinden van het dagelijks brood, letten op gevaar en, zo belangrijk in het voorjaar, het wel en wee van de voortplanting. Want ja, orde en nageslacht moet er zijn in de natuur. De soort moet in stand gehouden, eten en gegeten worden hoort bij het leven.

De vogelwerkgroep bestaat dit jaar 35 jaar en dat werd 's avonds gevierd. Maar eerst nog een bijzondere uitstap voor wie dat wilde; er waren houtsnippen gesignaleerd! Houtsnippen voelen zich fijn aan de bosrand, waar zij hun baltsvlucht uitvoeren. Ons groepje vertrok naar een strategische plek, niet te ver van de bosrand, niet te dichtbij en nu was het wachten geblazen. Het was heel stil, de avond sloop langzaam naderbij. Heel in de verte rumoerden de watervogels, een onbekend dier ritselde door de hei. Af en toe bewoog er wat aan de bosrand, maar het was altijd een andere vogel die nog even in een boomtop wilde wiegen voordat hij zijn nachtplaats op ging zoeken. De rust daalde neer tot opeens de houtsnippen begonnen te vliegen en met elkaar langs de bosrand dartelden. We genoten een poosje van het spel en keerden voldaan huiswaarts en hadden een heel gezellige avond met elkaar.

Zondag stond onvermijdelijk in het teken van het vertrek aan het eind van de dag, maar eerst nog genieten. Eerst gingen we naar het strand, maar het was koud en begon wat te regenen, dus niet veel vogels te zien behalve de meeuwen. Daarna ging het richting de Bosplaat. We wilden naar de eendenkooi ergens ver weg. Onderweg ontmoetten we natuurlijk weer allerlei vogels die uitgebreid bekeken werden, zelfs streek zomaar een houtsnip voor onze voeten neer, wat een cadeautje. De eendenkooi hebben we niet gehaald vanwege de tijd, maar we hebben wel twee lepelaars gezien. De een stond aan de oever van de

plas, de ander was bezig met foerageren zoals lepelaars dat doen, met die grote lepelsnavel door het water schepen en zo alle visjes, schaal en schelpdierpjes naar binnen werken. Terug gingen we langs de waddendijk. Wat een vogels hier. Een troep rotganzen streek luid gakkend neer op het water. Voor ze verder trekken naar het noorden moeten ze zorgen dat er wat vet op hun lijf komt en nog steeds geeft de Waddenzee daar gelegenheid voor. De scholeksters geven een vrolijke noot aan het geheel. Verder zagen we zilver- en goudplevieren, grutto's, tureluurs, kanoetstrandlopers, zeekoe-

ten. Ik kan ze hier niet allemaal noemen.

In totaal hebben we ongeveer 120 verschillende vogelsoorten gezien. Ik vond het een fantastisch weekend, heb intens genoten van het kijken naar al die verschillende vogels, ieder met zijn eigen speciale verenpak wat hem ten dienste staat om te overleven. Ik hoop nog vaak mee te kunnen gaan.

N.B.: Mocht iemand belangstelling hebben voor de gedetailleerde lijst van de vogels die we gezien hebben dan kan die bij mij opgevraagd worden.